

Zagubiony księżę – Farba

Mówił że nie ma po co żyć
Tłumaczył się że nie ma nic
Bo stracił dom i młodzińcze sny
Nie miał siły by opanować łzy
Kolejny dzień nie cieszył go
I nie czekał na pierwszy promyk słońca
Nie uśmiechał się wciąż ocierał łzy
Myślał „jestem sam może jestem zły”
Był jak mgła niewidzialny tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat delikatny
Był jak cichy wiatr całkiem wolny
Lecz samotny jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy
Mówił że to nie jego świat
Pragnął wrócić tam gdzie się rodzi dusza
Gdzie zostawił tą najważniejszą rzecz
Wielką przyjaźń i miłość ponad śmierć
Był jak mgła niewidzialny tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat delikatny
Był jak cichy wiatr całkiem wolny
Lecz samotny jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy
Był jak mgła niewidzialny tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat delikatny
Był jak cichy wiatr całkiem wolny
Lecz samotny jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy
Więc dalej idź mój zagubiony księżę
Szukaj szczęścia ja wiem że odnajdziesz je
I odzyskasz swe zagubione sny
Bo nie jesteś sam i nie jesteś zły

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych

